

Stanisław Kukawka

Gogolin, gm. Grudziądz, woj.
toruńskie. Stanowisko 15

Informator Archeologiczny : badania 16, 31-32

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badaniami objęto silnie zagrożony przez gospodarkę leśną tzw. grobowiec bezkomorowy. Miał on zupełnie rozmyty nasyp. Jego kształt pozwolił odtworzyć obstawę kamienną. W partii szczytowej tworzyły ją głazy o wymiarach 1,0 x 1,2 x 1,0 m znacznie malejące w miarę oddalania się od szczytu. W partii szczytowej kurhan miał szerokości ok. 6,0 m x 17 m ok. 4,0 m x 25 metrów już tylko 2,5 m. Dalej nie udało się już odtworzyć rozmiarów. Można jedynie stwierdzić z dużym prawdopodobieństwem, że pierwotna długość kurhanu wynosiła ok. 50 m. Zorientowany był w przybliżeniu E-W. Na 8 m od szczytu kurhan przedzielony był poprzeczną ścianą z dużych kamieni oddzielającą ciągnący się przez 6 m bruk o miąższości ok. 0,5 m. Zbudowano go z kamieni o średnicy ok. 0,1-0,5 m.

Pod brukiem stwierdzono dość rozległe zakłębienie warstwy calcowej. Być może w tym miejscu znajdował się pierwotnie pochówek. Wobec nie zachowania się żadnych szczątków wyświetlić to mogą jedynie badania chemiczne pobranych próbek. W nasypie i bruku znaleziono kilkanaście skorup późnej fazy kultury pucharów lejkowatych. Przy "czole" kurhanu natknięto się na jamę kultury Łużyckiej z okresu halsztackiego, w nasypie na liczne skorupy tej kultury. W tym okresie nastąpiła też silna dewastacja kurhanu neolitycznego.

GLINKI, gm. Rojewo
woj. bydgoskie
Stanowisko 7

patrz
paleolit i mezolit

GOGOLIN, gm. Grudziądz
woj. toruńskie
Stanowisko 15

Uniwersytet Mikołaja
Kopernika
Instytut Archeologii
i Etnografii w Toruniu

Badania prowadził mgr Stanisław
Kukawka. Finansował WKZ w Toruniu.
Pierwszy sezon badań. Osada lud-
ności kultury pucharów lejkowa-
tych, faza III/IV.

Stanowisko usytuowane jest na nieznacznym wynie-
sieniu wydmy w Dolinie Wisły tuż przy skraju wysoczyzny.
Osada jest silnie zniszczona przez gospodarkę leśną i rolną.
Badaniami ratowniczymi i sondażowymi objęto całą przestrzeń
osady.

Odsłonięto obszar 75 m² /13 wykopów sondażowych
różnych rozmiarów/. Poniżej warstwy ornej we wszystkich wy-
kopach zalegał cielec. Z powierzchni stanowiska oraz z wyko-
pów badawczych pochodzi około 700 fragmentów silnie rozdrob-
nionej ceramiki, 2 fragmenty przęślików glinianych oraz kil-
kanaście artefaktów krzemiennych.

Biorąc pod uwagę cechy stylistyczne ceramiki, osa-

dę można wstępnie datować na koniec III i ewentualnie początek IV fazy kultury pucharów lejkowatych.

Ze względu na bardzo silne zniszczenie stanowiska, badania nie będą kontynuowane.

Materiały przechowywane są w IAiE UMK w Toruniu.

GÓRA, gm.Pobiedziska
woj.poznańskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

GRABIE, gm.Puszcza Mariańska
woj.skierniewickie

·Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorek. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Ślady osadnictwa neolitycznego.

Obiekt zlokalizowany na wydmie w trakcie badań powierzchniowych w ramach AZP został wytypowany do prac sondażowych. W trakcie badań założono 1 wykop podzielony na odcinki, z których eksplorowano 3 o łącznej powierzchni 37,5 m². W trakcie prac nie stwierdzono żadnych warstw kulturowych, natomiast natrafiono na ślady po 2 okopach z I wojny światowej.

Z materiałów archeologicznych znaleziono materiał krzemienisty: rdzeń i 2 odłupki krzemienne oraz 2 fragmenty ceramiki, prawdopodobnie kultury pucharów lejkowatych.

Prace zakończono.

GRÓDEK NADBUŻNY, gm.Hrubieszów
woj.zamojskie
Stanowisko 2

Uniwersytet im. Marii
Curie-Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii Polski

Badania prowadzili mgr Sławomir Jastrzębski i mgr Marta Polańska. Finansował UW. Pierwszy sezon badań. Stanowisko kultury pucharów lejkowatych i z wczesnego okresu epoki brązu.

W celu rozpoznania kompleksu osadniczego kultury pucharów lejkowatych wokół znanej osady wyżynnej w Gródku Nadbużnym /stanowisko 1 C/ podjęto badania sondażowe na stanowisku 2, odkrytym w trakcie badań powierzchniowych przeprowadzonych przez ZA UMCS w 1978 r. Stanowisko usytuowane jest w odległości ok. 700 m na zachód od osady na stanowisku § c, na kulminacji cypla lessowego silnie eksponowanego nad szeroką w tym miejscu doliną Huczwy.

Badania przeprowadzone na powierzchni 50 m² wyka-